

ROSENFELDT, WERNER VON, WALL,
MANDERSTRÖM, CHRISTOFFER RUTGER
LUDVIG, GREFVE, SNOILSKY, CARL JOHAN
GUSTAF

Den waaksammes roo, eller lustige
leedsamheet, tilbracht vthi någre rijm
eller werser med hwarjehanda tilfällen
och leedige stunder.

1686

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

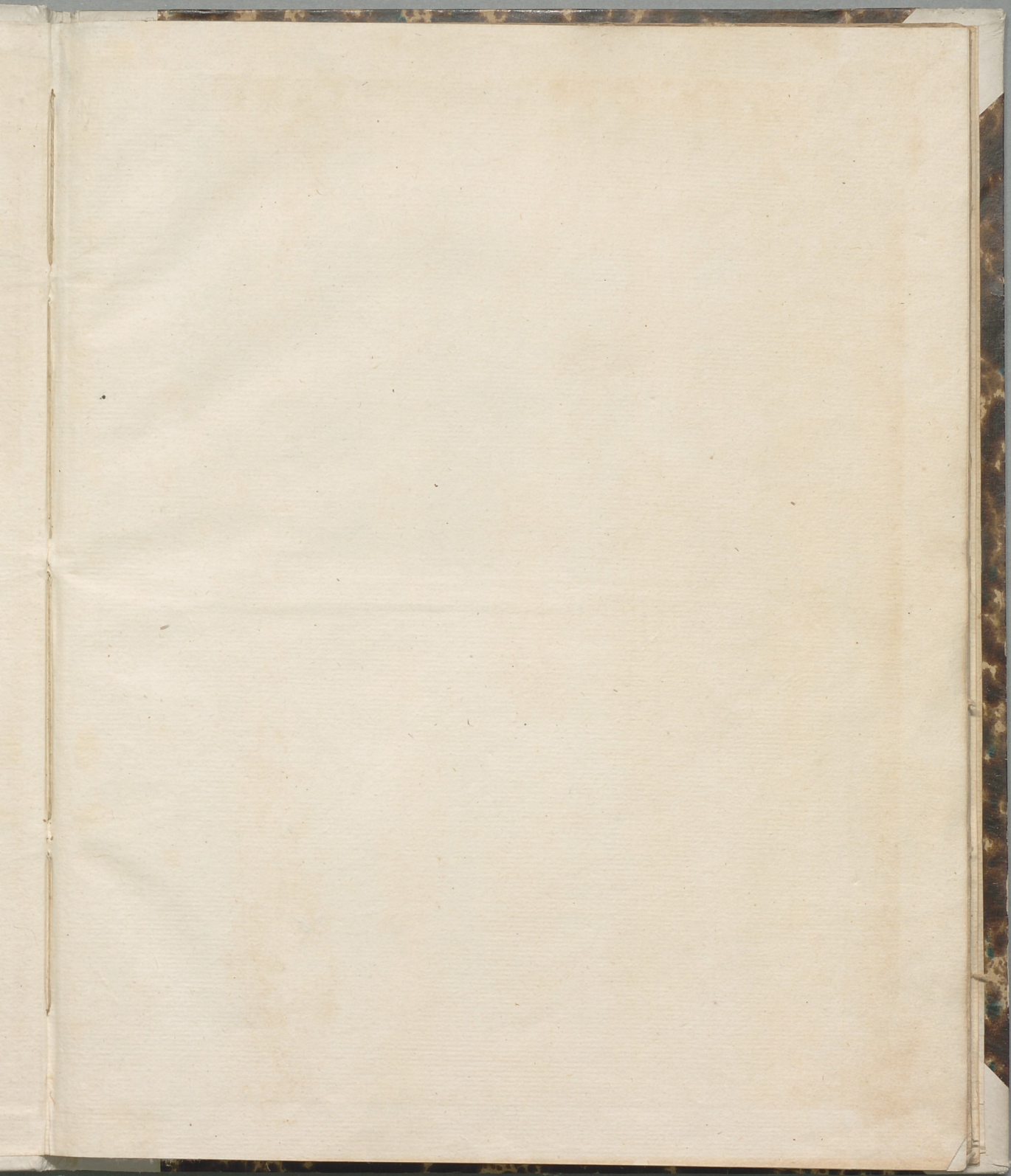
Fler e-böcker

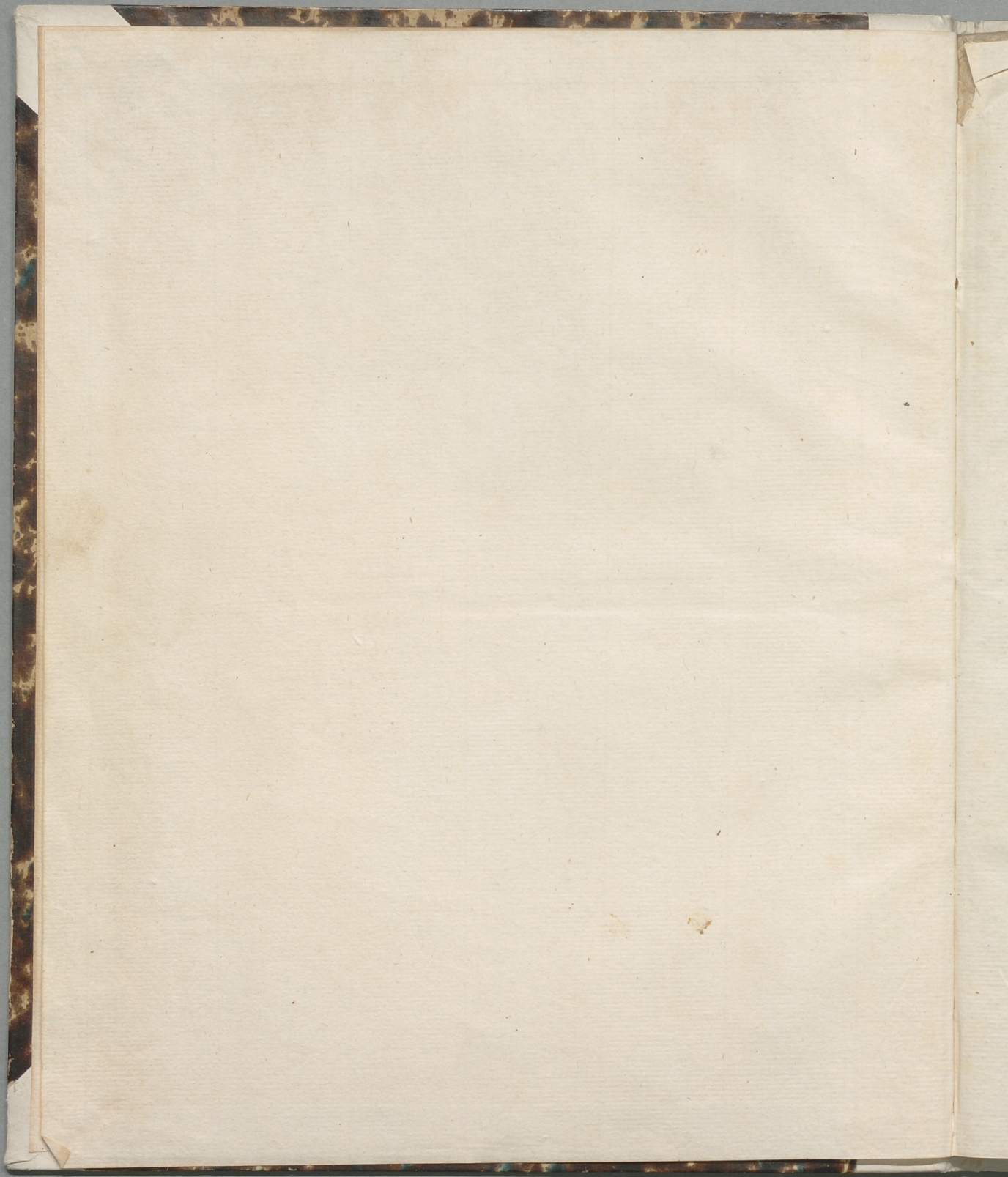
Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

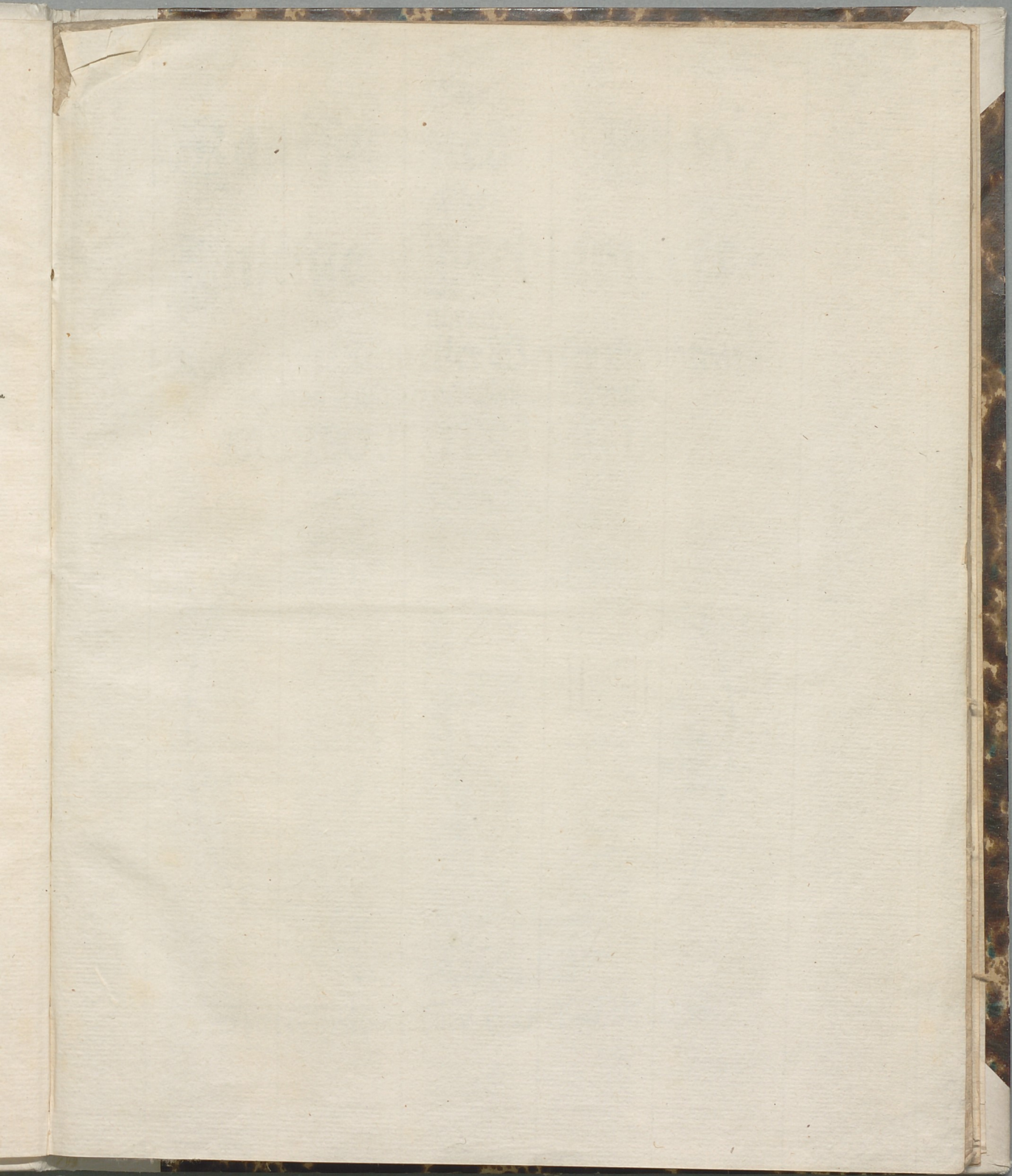

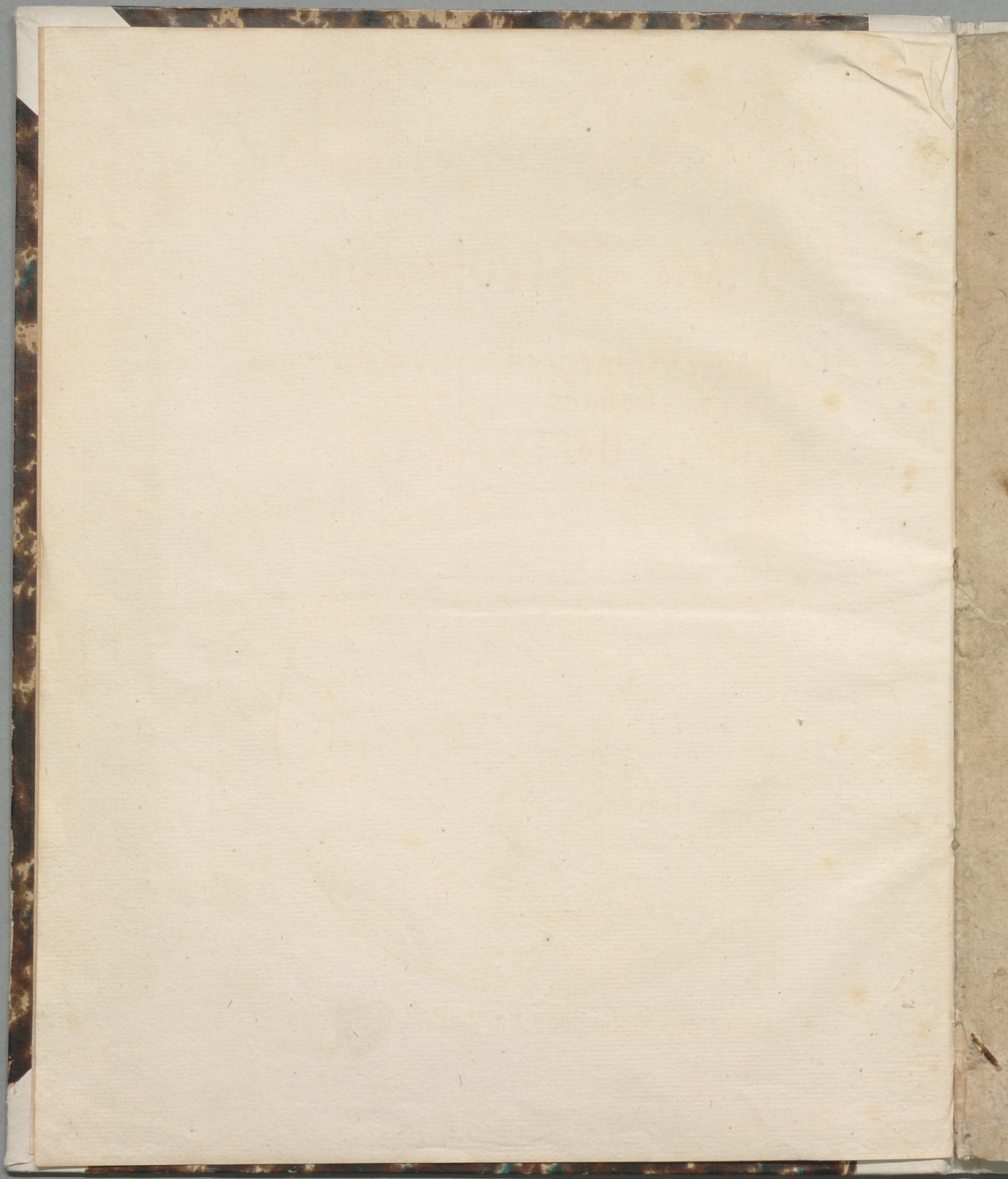
June 1700. F1700
Vittoria
1942

Den
Baaksammes **God** /
Eller

Gustige **Leedsamheet** /

Tilbrachte

Wthi någre Rym eller Berser med hwar
sehanda Tilfällen och Leedige Stunder.

CUPIDO INTER NAUTAS.

Tryckt i Stockholm hoos Lars Wall / Åhr 1686.

W. v. Rosenblad

U har Cupido fått rätt lust gå kring at spöka
Han wil nu och på Siön sin Lycka der för-
söta /
Hwad mon hans Upsåth är / kan han en
hafwa nog/
At syfla vp i Land/och driifwa der sin Plog/
Ar en på torra Jord för honom mehr at gödra ?
At han nu ändelig will på siön sin båga föra;
Har han en Städer nog och Landzbyg stor och länge
Båd . Her . och Kongehäf/ at hafwa där din gånge
Ney Astrild är nu här/ har tagit sig en hyra/
Begifwit sig til Skiepz/ wil der sig äfventyra /
Och hwad än mera är så drifter han at gå/
På Cronans örlog Skiepp lik som han wille stå
Der för en kemp Karl/ bewäpnat och försedder
Med Pihlar stik och Båg och alt til krigz beredder;
Doch kan tagicke see/ hwad tienst han der wil haa/
Och hwad bestälning man hans klofhet kan updra.
Til Båzman dugern en / så är det och förringa/
För en så klicker Bus/ den som och alt wil twinga.
Fast mindre tienar han til bli en Officeer /
Ty det hans lilla wärt och spedhet en medgeer;
Absentlig är han en/ en kan han skrifa/ ropa/
Och driifwa Folket an at tålia/spisa/ knopa.
At springa vthi Bueht i losware och i lå.
Til halsar och til sköt/lär han en funna må.

Kan

Kanste han ärnar sig at få en Styrmans Hyra?
Men huru wil doch han en sådanienst bestyra?
Dy der wil mycket til som sådan liten pilt.
En lærer råda med/ des utan är han willdt
Dch wårdzlöds sostrat op/ oftyrig/ alt för flychtig;
En Styrman der emoot böhe wara mycket rjchtigh
Dch stadig wed sitt wäret/ see sedan med til Kors
Alt han en gijrar så men styr sin rätta Koos.
Men Afrildz Näswa är en wan bestick at sätta/
En Ärnar hans beqwäm en Lod ljin rätt at mäta/
Alt ropa Lof och drag/ förstår han ingalund/
Stall stå stor äfwenlyr at sätta Skepp på grund.
Så faller här och in ett annat wärre hinder/
Ty soldet gluncka hårdt och säna han är blinder!
Doch är dhet rychtet falske updichtat aldrig sant/
Dy hans bedriffter of mehe är för wäl bekant!
Kan dhen som blinder är så wist med Pijhlar slänga?
Dch den som intet seer så kring i Werlden slänga?
Zagh troor at ingen kan bewisjan ded med frj/
Fast mindre gifwan alt som han wäl tröster sij/
Det syns Cupido har och sina onda Wänner/
Blijr hatat utan saak som migh och flere händer/
Han lär bli ledse snart här under denna Stat/
Der mycket går i swäng/ Båd Äfwind Nijt och haat.
Men Amor/ Lille Gud/ Zag har en wänlig fråga/
Förläch min Driftigheet/ Hwad will tu med tin Bäga/
Dch Pijhlar ochaff Guld/ som du står spenter med
Så barster som en Knecht/ sän käre huar til ded?

Månd' du har ährtat ded til Öhrlig med tigh föra/
Och vthi' Krig och strid din Fiend' Afbräck göra?
Om ded tin mening är som iagh doch näpplig tror/
Bedrager du dig sielf/ och wil i dina Eskoor
Iagh intet gierna stå/ när det begynner smälla/
Där wanckar Krut och Lod/ hward wil du då beställa/
Med detta ditt Gewähr? ändoch iag heel wäll weet/
At du har hierta nog/ och wistter intet siect/
Och at man der på just en skal en Krigzman tienna/
At han har Wärior nog och kan Pistoler spanna.
Och at een heetes bras der aff en skionias böhr/
At han en hoop gewähr och Wapn med sig föhr.
Men hward har du behof at ställa dig i fahra/
Så obewäpnat hån! hur? wil tu wäll förswara
För Fruamor Venus ded? din Fahr den halte Smed/
Som Baklångz vp i Sky vppå en Äsna red/
När han för Jupiter sin Fahr skull stå til rättas/
Vulcanus mehnar iagh/ låt du man honom weeta/
För säkra dig han kan försee dig med gewähr/
Med Bysor och med swerd/ med Harnist och ämmer.
Du mins wäl/ om du wil/ Hward omsorg Thetis hade/
När hennes tappre Son sin hug och winning lade/
Med Menelaus Häär/ the Troyor gripa an/
At han Bewäpnat nog sig i sin rustning fan/
Hon gick til fahr din hån hon wistten så beweka/
At han til hennes Böhn en längre kunde neeka:
Men smidde Hielm oc sköld/ samt hårdat bryst gewär
Så at den skäte frij är/ hwardem hålft dhet på sig bär!
Des

Des utan war och det/ så Konstigt vtharbetat/
 Ed at man aldrig förr ett bättre til har weetat/
 Man såg där Sool och Mån/ Orion och Uretur/
 Den Krønne Zodiack/ med alla sina Diur/
 Man såg och Perseus til Håst i fullan flånge/
 Den sköna Andromed som fången war så länge/
 At frälssa utur nöd och mycket annat mehr/
 Sij ded kan du och så/ om du man honom behr
 Han är all Gudars Smed/ wil tu och warda öfswat/
 I Krigz ehrfahrenheet så gack man oförtöfswat/
 Hän til din styf Fahr Mars. Ney Astruld fruchtar iag
 Han brukar här ett grep/ Alt bringa wäl i Lagh/
 Deth han förr warit trahn/ och wor den söga snäller/
 Som intet märckta kan hwart vth hans ögmärk gäller/
 Som weet vthaff hans strek och kienner hans maneer/
 Kan nogsampt sköna här hwad han i sköldet förz
 Deth är moot hans Natur at Sarga/ Dråpa/ Döda/
 Det är hans Ambne ey/ Alt läggia werlden öde!
 Ney långt från honom ded/ men snarar trachar han
 At öka/ byggia vp/ förmera hwad han kan
 Deth Menniskliga Köön/ dersöre går han kröker/
 All werlden fors och qwar/ och ändilig här försöker/
 At ställa ann sin doon/ Tänk hwad en litten luhz/
 Han will nu sêra ann/ och Lähra vppå duhr/
 Kong Carols Båhmans solet at gå i Land och strifa/
 At den som ogiffe är/ kan nu ey ey längre bija!
 Och hielper intet ded/ fast än en stohr en HANS!
 Och sunnes dher ibland/ Han måste med i Dans.

Man haer i dese dhr/ seet Mars haer slept sitt Wälde/
Här i wär Norra Werld/ och oss en mehra qwälde
Wäl sedt at Cupido/ haer fört sitt Regiment/
Bland högh så wäl som låg/ så snält o. h så behende
At han wär Principal/ och Chef för heela Flättan/
Omsijder råkat på/ och brakten i den måttan/
At föllia hoopen äch/ och wällia sig en Brudh/
Som hadan aff skal bij/hans Wän / och tiära Fru/
Nu Astrild du gör wäl och må man dig berömma/
Men at du äst så dierf/ hwad skal iag der om dömma/
Och drister tig ihoop/ med sådan Höfwid; Man/
Som fast Swinbar är / och förr wäl warit wahn/
Neptunus Böller trygg / Med två tiog Riöbler plöga/
Och fiendens större macht gå tappert under Dga/
Eh honom haer du nu gjort spaker som ett Lamb/
At han wil gifsta sigh/ och taga Moor i famb!
Du haer i fordom Tjdh/ när man tilbakas täncker /
Ey mindre än som nu wist bruka dina täncker!
Du gjorde Hercules ett temlig lögligt Snee
När som han hade tiär den wackra Omphale/
Så starck han elliest war / så haer du honom wunnit/
At han i Frustrun satt/ och som ett Swinsolck spunnit,
Achilles Tetis Son/ en starck och tapper Greek/
Som aldrig vthi slag och strider nånsin weck/
Han för en Träist Möd/ den ädla Polyxena/
Vpreatat utaf dig/begiswit sig allena/
Ten fiendlig Stad/ men tog ey bättre lag /
Än han försätlig wärs/ bles tagen utaf dagh/
Och wil man weeta rätt/ din Swinslag och bedriffer/
Så finnas dhe igen i Nasos gamla Skrifter/

Doch wäller du det en/ när som det illa går/
 Hur? kan man Klaga då/ när man sin willia får/
 Ett gammalt ordspråk är/ at den är god at låcka/
 Som gierna wil til Wår/ och sielfwer med wil häppa!
 Wäll ehr Her Brudegum/ I haa wäl råfat på
 It här wihi på Ehr slätt ingen nöd kan gå.

VENERIS APRIL Reesa.

Wppå en Wåhre Tid/ när Phœbus hade wunnit/
 Ed långt weht sin Wäg/ och in til Oxen hunnit/

Kom:

Kom Venus arla fram/ när Dittesunden war/
Rätt som Aurora sig begynte wiffa klar.
Det war än temlig tyst / Det haer Dorphæus wällit/
At Folket aff hans are sig än wed sängen hållit/
Ded war rätt stilla lungt/ likt til en Wacker dag/
Ded war också bestält/ Gudinnan til behag!
Hon kom i sachte maalt/ vhr Nohlnet neder saka/
War Klädd i Violet / och swart garnerat Jacka /
War Ehrbar af Habit/ men öfwer måttan nåte
Ded war båd' wagn och tyg/ alt swart och Violet.
Hon sörgde som jag tror / Adonis som blef slagen/
Vtas ett wildt ett Swahn och utaff daga tagen.
Ty han war henne tiår/ två Swanor hade hon
Snöhwitta för sin Wagn/ jag tyckte mycken mån/
När som jag war se blef/ at hon sigh til mig achtadt/
Bleff håpen der vtas/ Dy det kom oförwachtadt!
I synnerheet när jag sit med förundran see/
At hon sin käre Son Cupido tagit mee/
Han war i sällsam skick/ lagt från sig pihl och båga/
Fordz oberwäpnat sig här neer på Jorden wåga/
Men hade der emoot en Book och rent Pappier
Sant Circlar Lineal / Quadranter med Visier;
Ey war han naken mer/ som jag wäl förr haer setten
Ey storer på/en dierf/ en heeter oppå Grööten;
Han såg Bekymbrat vth/ och spaker mehr än för/
Likt som den pengar mist för sitt försälde Smör.
Hans Klädning war ey giordt/ som dese nya Moder/
Sth Enget inett Kiöpt/ vthi vthländske Boder/
Ded war af fjunt Bulldan/ som kallas Klafwerduf
War giort på det maner/ som Siöfolck haer i bruk.
Han

Han sågh Pufferlig vth/ iag had' så när en kenten
Iagh tänckte hwadan skeer migh denna Complementen/
Och hwarad för åhrend hon/ Fru Frigga/monde haag/
Iagh wiste intet hwad iagh skulle der aff taa!
Uch tänckte iag/ hwad skal doch nu aff Himmlen blifwa
När Gudarna sigh så hite neer på Jorden gifswar
Iagh tänckte hite och tijt/ och vthi samma sinn/
Iagh wet en sielswer hwad för Tanckar mig föll inn.
Deth Mennekliga Röhn/ tyckz mig/ måst likwist wara
Dem Gudom mycket kiärt / Ut dee så nederfahra/
Ut göra sigh gemeen här hoos en dödlig hoop/
Som innan kortan Tijd förhölias i en Groop!
Men när iag ltitet mehr fick täncka Saken effter/
Mig föra til Gemdthz at intet dödligt häffter
Wid Stälen/ som och til en deel gemenfkap haer
Wed Gudarnas Natur/ Då kund iag blifwa waar
Hwad orsak äntlig är/ Ut desig så förnedra
Och of som oftast här med een Visie behedra!
Mig föll och in hwad iag wäl fordom läsit haer/
Af detsom Naso i sin Wandzlingz Book framdrar/
Och hwad som Siculus i sine gamla skrifter/
Of Lembnat effter sigh om Gudarnas Bedrifter/
Ut denne Seden för hoos dem haer gått i Swång/
Ut dhe så gierna haft hoos dem sin frija gång!
Iagh fick en längre tijd at tänckia som iagh wille!
En Venus nakades/ bød Wagnen hålla stille.
Der af iag temlig flaat och Altererat bles/
Och ak mitt wärking straxt i Snarheet samian rees!

Eriagh den samma natt/ och vppå detta Rummet/
 Deth som iag weeta böhr/ på Himmelen haer förnummet!
 Iagh sågh den wrede Mars sigh haa qwarterat in
 Hoos Skytten/ det är wist/ at han har Krig i sin.
 Den fromme Jupiter/ som mehra blifwer åhrat/
 Den såg iag när där hoos i Wägen inlogerat/
 Ett Teckn at han will aff see sin bästa Kans/
 Ibland dhe Krigeste/ at hålla rätt Ballans;
 Doch hade iag der hoos/ det måst mitt embet warit/
 Deth wijda stierne Hwalff/ begrundat/ nagelsahrit/
 Och taget i god acht/ ded iag med tiden kan/
 Til nytta föra mig/ dy när iag långt från Land
 Neptunus böljors sålt i Korß och qwar måst plöja/
 När ingen af oss all/ skal weeta til at sälja
 Hwar man egendtellig med Skeppet wara måå/
 Då wij war Gifning aff dee fasta stiernor såå!
 När som hon detta såg/ giord hon ett freyndeligt Lötje/
 Där med min häpenheet/ och blygd alt undan böjjer/
 Han gjorde mig en winck/ som gaff mig til förstå/
 At iag man trygger fram til henne skulle gåå.
 Hör Damon/ sade hon/ iag haer i desse Tijder/
 Fast med föröndran sedt/ hwad Nöda som du liider/
 I det du Natt och Dag/ med ogemenan Nijch/
 Bthi din stierne.konst/ dig öfwar så med fljch
 Iagh seer i Jordiska i kunn ehr en förnöjja/
 Med denne nedre wertd/ men all ehr Sinnen böjja/
 Ut forska/spana uth/ Hwad som i Himmelen sker
 Det är/ min San/wäl wårdt at man äth eder Leer!
 Kun

Kun' i en hafwa nog / med det ehē är tildeelat?
Kun' i en wara nög d/ med det som Himmelen welat
Det Riön af edert slag/ til egna och bestå/
Och en det himmelfte är/ förmätne efftergå!
I svart förgänglige/ det bästa är för Eder/
I sölia Jorden äth och lembna ofß wår Heeder.
Det är en klot Mans Råd/ at han en widar går
Ihn Wingar råda med/ och Kraffterna förmähr!
Medh egen vndergång/ haar Icarus förnummet/
Hwad Högfärd/ öfwerdåd/ och förweth stad har kommit
Hwad ofärd Phæton med sin förmätenheet/
Sigh sielfwer störtet/ iag troor at hwar man weet.
Doch är en sak med dig/ min Damon/ iag kan märckia!
At du dig i din Konst wilt mehr och mehr förstärckia!
Och grunda immerfore/ dy wist dig ligger å/
Alt det en Stöman böör at slå sin hug oppå/
Och hwad dig i ditt fall/ kan komma wäl til mätta/
Helst du en Tienare åst/ på Carl den Elfttes Flotta!
Deth är en Edel ting/ och mycken heeder wärdt/
Når man i det Berop som Himmelen har bestiärdt/
Sigh steller flitigt an/ och brukar alt sitt bästa/
At lära weeta/ nå/ det minsta med det mästa/
Som nånsin pröfwas kan/ at wara vthaff wichte
På det han snält och braff fullgör sin Embetz pliche.
Emedan iagh nu är/ ehr Stöfart wäl bewägen/
Som den der sielfwer först vhr Hafwet är vptagen/
Haar iag fördenstull tänckt/ at denne Lille-pilt/
Som du wälkänna Lähr/ hwad han söhr i sin Skyle/
B ij Och

och hwad för putzar han i werlden offta stiftar!
och huru han stält an så många slagz Bedriffre /
En Siöman blifwa skal/ och der til wända slijt/
Derföre/ som du seer/ iag brachten med mig hjilt!
At han din wettenskap hoos digh må kunna lähra/
Iagh meenar at det dig/ skal lända til en ähra/
Iag weet at du mig den begäran ey slår af/
Iag weet du hör sam äst/ och altid stält dig bras.
Iagh weet när du mig för: har rient och fölgt min Fahna
At du dig altid wißt en tapper älskogz Hana/
Du weest hwad mycket gott dig är af mig betedt/
Du weest hwad mången lust iag har för dig beredt/
Du weest at iag altid dig wäl bewägen warit/
Hwar hålst du hafwer reest och fring i werlden farit?
Lätt see du tacksam äst/ och tager Drängen an/
Lätt see at han nu bliffr en Stepz ehrafhren Manz:
Iagh skal belöna dig/ med alt du kant påkalla/
och wißa at iag kan båd löhna och befalla/
Oß Gudar kommer til/ wiß äga biuda på/
Men I/ i dödlige det hör sammt efftergåå:
Som du nu giör din slijt/ skal den bliß wedergullit
Hålst när en skönheet haar ditt Hierta til sig stulit!
och du ännu en gång mitt Alter offer bähr/
Hwad galler at du då min hielp anropa lähr!
Som Venus nu sitt tahl bracht foret med sådan Zistwer/
Kom den som liuset geer / och han som Solen drifwer /
Den stohra Delius/ som giord der ända på!
Fru Frigga drog sin kooß/ men qwar blef Cupido.
Här

Hår stod iag heelt försteldt/ hår war iag rätt förlägen/
Ey wettandes hwad iag med Pilten skull ta Wägen!
Had iag fått råderum/ och Modren ey så fort/
Och flychrig sahr it af/ iag had' min uhrsächt gjort!
Nog had' iag orsak haft/ nog had' iag fått excuser.
Hur skal doch det gå an/ at iag den underwiser!
Som mig tilförende haft i twång och under Sof/
Som mig förmächtig är/ som mig är alt för klof?
Han är en lichten dräng/ men doch en Gud der jempte/
Han/ och hans lifte fleer är ey gott med at skemta!
Iag rår min Swån ey at gee sig vthi taag/
Med detta Himels Folk / det taar min san ey lag;
Aeteon stackars Karl/ Marsias och fått rōna/
Hwad der på fölia plår/ när Gudar förwett löhna!
Har icke Hyacinth/ hur får hon Phæbus war/
Fått plichta med sin död/ för det hon omgådd; har/
Fördriftigt med en Gud? Ett gammalt Ordspråk säger/
At det fast rådlig är det man dee stohra wåjer/
Och at det ey är gott/ du plåckar Kyrße. båhr/
Med den som Wåldig är/ by det dig ångra lår!
Båst är at hwar och een sigh håller i sin stranckar/
Och intet qwallter sigh med altsörstora Tanckar!
Båst är at hwar och een sigh håller hoop med den
Som är hans Embne Liff/ kan bli en stadig Wån;
Det är ett misförstånd/ ett sehl som stadligt finnes/
At man en sådan en/ som ståter är til finnes!
Som all sin doon och acht i all ting steller an/
Hur han båd dig och mig en gång topprijda kan?

Jagh säyer / at man den så fritt will vuderrätta/
Dh hward man sielswer kan strax låta honom wetta:
Dh såledz hielpen vp / det är en fahrlig saak/
Ty der med flåtar man ett Rijs till egen baak:
Så lenge som han seer / at han dig kan behöfwa/
Så länge lär han wäl / emoot dig wänstap öfwa/
Men seen är Gunsten all / det är för nog bekant/
Ty det mig nu en tijd / ty wårre / sielff är hendt.
Sij detta fick jag en Fru Venus bringa före/
Hon hade mig förskont om hon det skäl lått höra/
Hon låter säya sigh / hon är aff godan art/
Hon är lått öfwertalt / beqwämmer sig och snart.
Men hastigt sohr hon aff / en kund hon längre blifwa/
Dy hon en gierna wil sin Doon wed Solstijn driifwa/
Der skugga / skymning / Ja / och bara mörkret är/
Sij dher haar hon sin gång / der wil hon wara när.
Det taar och bättre laghs än war och annat mehra
Som henna dreef sin kooß / deth mände Phæbus göra
Som är vhr hennes Gunst aldeles gången aff/
Ty han haar speldt ett streck / som themme Orsak gaff.
At hon i hans Presens en gärna är tilstådes/
För argt Förlickeri / så moste man ju rådas;
Det war ett suult bedreff / det war en redelig giort/
Man haar bland Menniskior / ett wårre neplig sport.
Jagh swår wor' dhet mig händt / och en mig sådant gjorde/
Jag Lönten wisserlig / och wände hwem dhet borde/
Det må nu bli dher wedh / ja wil för hennes skull/
Min stohra Patrones / en göra Munnar full /

På folket mehr dher om/ doch har han lell fått weeta/
At Venus sitt förtreet/ så lätt kan en förgåta/
Hon brakten til ett Straff/ at hålla såfångt tiår
Den wackra Daphne som sin Kyskheet älskte mehr
Och högre än sitt Liff/ så drog han aff med Korgens;
Men stackars Cupido/ och jag/ wi siod i sorgen/
Till des jag kom ihog/ det war den först April/
Då lätt jag honom gå/hwart hålft/hans sielswer woll

Chlorattes Beröm

Det syns Apollo wil sitt Regiment begynna/
Och hos oss långt i Norr sig småningom infinna/
Han wil sin Skalde Konst här bringa oppå bahn/
Han wil en ny Parnas här nästan rätta an/
Hwad orsak dher nu är/ det kan man lätt afftaga/
Dy hwad som Soolklart är/ höffz man en effterfråga/
Man seer at Himmlen oss rätt wäl bewägen är/
Man seer at dygd och Konst/ sitt Säte sästa här/
Och flyttia Söder från/ dy na alt effter Handen/
Och i en Kortan tidh/ haer man i Swea Landen/
Förnummit dher och här utaff Apollos hoop/
Dhe som förgåfswes en/ bestigit Delos tepp.
Den Tyska Spitz kan en stort oppå dem winna/
En heller någon Heintz och Gatz långt för dem hinna/
En Konfard/en Marot som ha för Francrtijk spelt/
Den Wälsta Arlost/ haa dhe tillbakaars stält.
Doch detta är en nog Apollo månd förmehra
Sin Edla Nymphe strää/ och til war större ähra/
Bihkorad ibland oss ett awinköön stor aff Att/
Men större aff förstånd/ aff dygd och seedigheet/

Glorette det är J / förlåt mig om jag icke /
Som jag wäl wiliän haar / dee gåfwor så till pricka /
Som J / wäl prydelig med pennan wiſſa kan /
Kom Musa mig til Hielp / och för min swaga hand!
Alt / alt som på ehr är / så haar Naturen wärkat /
Och gjort sitt Måſterstyck / hwem är som en kan märkat
Och med förvondran ſee / ett ſådant ehebart Sinn /
Som lyſer fram för alt / doch utan högſärdz Wijn /
Alt Edert Wäſende / omgånge och Achåſwor /
Beſtår aff höfligheet / ſom ſtådze hoos ehr ſwåſwer /
Beblandat med ett mildt / och genom fromt Gemöte
Så den ehr omgås får / ſig lycklig ſkatta weet.
En deyelig ſkapnad ſyns hoos eder wilia råda /
Ja ſkånheet och Förnuſt ehr vthur Dgnen ſkåda /
Madam / hos eder fins meer Lårdheet och mer wett /
In ſom man nånsin haar hoos Fruentimbret ſett.
Når ſom ehr wackra Hand behagar Pennan föra /
Så kan hon artiga och ſkåna Verſer göra.
Den Edle dichte Konſt är J bewågen ſå /
At man en Poetess ehr rättlig falla må.
Man har för någon Tjdh från Helicon förnummit /
En öſwermåttan frögd ſom der å fårde kummit /
Apollo och hans folck / dhe haa ſigh mächta glädt /
En Dotter honom / och en Syſter dem är födt.
Euterpe gienast är och Elio ſtad förordnat /
Det Barnet foſtra op / och haſwa der om wårdnat.
Wiſt är at Phæbus har ehr vthur Wagganfödt /
Och ifrån Moderliſſ ehr til ſin tienſt beſtåldt
Minerwa

Minerua sammaledz / har haftt ehr i sin Schola
Och öfwer måttan lärde ehr wircka/ wäfwä/ spohla/
Så Konstig och så nåte / som nånsin Raphael
Durtin det måhla kan medh sin berömd' Pincel /
Min Penna hålt men op / du lär ändå en hinna
Allt dhet bepröfligt är på denna halff Gudinna/
Uprepa som sig bör / hwem är som det en weet /
Glorette / at hon är full aff Fullkomligheet.

Chlorattes Betänckande öfwer alla Tingz Obeständigheet.

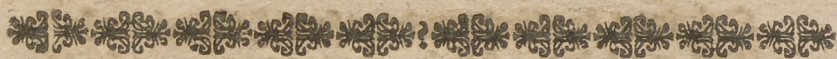
Hwij fåster man sitt Sinn wed denna Zemmer Ort/
Dher så stort obestånd doch blifwer daglig sportz
Hwad war i detta Liff/hwad kan här efter blifwa
Som om warachtigheet oss kan försäkring gifwa?
Wij dödlig kalla Liff dhet billigt heeter dödh:
Det död utaf oss nåms/ är Liff förwihan nödh.
Allt dhet betänckas kan/ och hwad war ögon skada/
Förwändes och förgår får tiden litet råda!
Omstifftar Åhret sig/ då kiöld/snart heta spörs/
Den nylig unger war/ nu Tung och gammal giörs.
En annat är än Kööl allwerldzens Pracht och åhra
En skugga Rikedom är/ den wij så högst begära.
Ett stort och hårligt Rampn som Wäder går förbi!
En annat Wällust är än liuffe Bedrägerij.
Wår Konst och Wettenskap med hast en anda tager!
Skönheet som snöd förgår/ och innan korta dagar.

G

Det

Deth ena kommer fram/ det andra undergår/
 Den sköna Sohlen sielf warachtig stad en nåde/ (känna
 Tråå/ Blomster/ Lös och Gråås/ ia Himblen gier til
 Hur snart och oförtänckt sigh all ting kan omvända
 Nu glimmar Berg och Dahl/ nu Lusten synes stier/
 I morgon annat en än mörka Skyar är/
 I dag och hånda kan/ dhet Modet heelt vphötter/
 I morgon intet fins det som wårt Sin förnöijer.
 Så lööser Grund wal har/ så lüct kan beståå/
 Dhet werlden skäncker oss/ som wij här bygga påå.
 Hwad war är nu en mer/ hwad är blije snart fräfarit/
 Och koms en eens ihug/ at det förr til haar warit:
 Metall och steen til gruus igenom tiden bleff/
 Den enes konstig wärck/ en annan nederreeff/
 Stohr/ lücten/ högh och låg/ den see wij hådan ryckia:
 Hwad Regiment och stånd förmå sig vthi Lyckia.
 En Werlden haar bestånd/ i werlden intet Land/
 I Landet ingen Stad/ i Staden ingen Wan.
 Det aldrabästa man bland alt förgånglit finner/
 Ar dhet at sorg och arwal/ så wäll som lust förswinner/
 Den aldrastörsta nöd/ den högsta frögd och prache
 Blije genom Tijdh och Död/ förödd och nederlagt/
 Alt hwad då werldzlige är ombyter och
 aftager/
 Den synd och öfwerdåd förökes alla dagar

Myrillis swar vppå det samma/

Hwad råd är för en Man/em han en skulle fåsta/
Eitt sinne på en orch/ den Gud har giedt til bästa
Det menniskliga Ködn/ der hanen Herre är/

Til des at Atropos/ hans Lyff;tiid; tråd affkär?
Hwad hindrar/ at han en här må i Jorden rifswa/
Och skada Himmelen an/ der man och långst skal blifsuar

Hwad kan det hielpa doch at man så qwålier sig
Med det/ at Werlden är så platt förgångelig

Med alt som der på är/ och hwad för Dgon finnes/
Har intet rätt bestånd/ fast det här härligt synes!

Za at och Sol och Mån/ sampt Stiernor stor och små
Med Himmels Firmament/ kan en war achtigt stå;

Med annat sådant mehr/ hwar wed man måste ledas/
Som wore sielfwer här Heracttus tillstådes

Som had samma forg? samt är det tag twål tveet/
At Werlden är vpsylt/ med omsorg och förträt;

Men mången der emoot fast mehr är til beklaga/
När han blödhierat är/ och en kan wedertaga

Sin Nootgång såsom lust/ är altid oförnögd /
Kan intet finna sig i slust som i Frögd.

En swagheet är at man/ så plågar sina tanckar /
Och straxt förlågen är/ när noget widrigt wanckar /

När något kommer på/ at man sig gifwer wed:
Ty offta är man sielff/ sin egen Lyckos Smed.

Det är otålighet/ min Wån/som tig beweker /
At du så laglöds äst/ all ting så gärna wråker /

Och intet är tillfredz med det som Himmelen gör/
 Det ey til ändra står hwad klagan man doch södr.
 Det stoorra Himmels Ljus / som Phœbus sielff kringleder/
 Gldz rätta Mesterstyck / som alt på Jorden fööder /
 Och skiffar Ahrensens tijd / är intet heller ded /
 Frij för ostadigheet? Men wijsar oss der med /
 Hwad nytta Werlden har / med alt som der på kråker/
 Säpt Orter / Lööff och Gräs och hwad på Hafwet wråker/
 När Winter samma Wår / och den fruchtbare Höst/
 Alt uti rättan tijd hwar andra ha afflöst:
 När Luna sina Horn så fram som ryggwerk wänder/
 Och effter Nedanet en nyan Mån itänder /
 Då wijsar han oss straxt hwad gagn det med sig för
 At sådan ändring för all ting wåra böhr.
 Exempel har man fleer / dyded har så behagat/
 Den som naturen giordt / och han som alt tillagat.
 At alt förwandlas skall det har han sticket så/
 Sy utan obestånd / kan Werlden ey
 bestå.

Myrtillis Klagan öfwer Rosettes Bortreesa.

Kan sjungas som den Wisan:
Många the som frija sölia/te.

<p>Mär Myrtillis wardt bedröfwat / Från sin Wån som reste bort / At bedos en annan Orth / Hiertelig bleff han bedröfwat / Angstlig öfwer sådan Sedot / Som hans Hertes högt förtröde /</p>	<p>Han begynte hærdt at klaga / Öfwer sin Rosette klår / Som ey wille blifwa när / Hwad skull han sig företaga? Stadars Pile i sådan Zwång? Som glord honom Tijden lång.</p>
2. Han	3. Rå

3
Kära hwad har tagh dock brutt/
Så begynce han yppå
Sin Rosette at förbrå :
At du har så fast besittit
Mig så Handlöds lemna qwar/
Och til Hofwa från mig draar.

4
Fulle och fast tagh mig indillar/
Bättre ha förskylde aff digh/
In du nu handrerar migh :
Stij hur du nu heelt förwillar/
Mina Landar/ och en Dunst
Lemnar mig för recnan Gunst.

5
Hwad för Dwaal det aff sigh föder/
Hertans Wån du än en weet/
Ellest wor det aldrig sted/
Länd doch wed dig self tagh beder/
Hwad en Hertans Sorg och Wee/
Ar/ när tagh digh en får see.

6
Wdrigh kan du bättre drilla/
Din Myrrills med Maner/
In som du digh nu beteerk
Och hans goda Hopp förspilla
När du så för honom styr/
At han digh en meera sijn.

7
Ney Rosette du här feelar/
Och förtar dig mähta Lmg/
Til at leeda mig omring.
Ar nu tagh en sådan Söbler/
At tagh intet kan förstå/
Hwad din Meening står yppå.

8
Sahr man fort fullgör din Willia/
Alltid föller tag dig fort/
Dy du tar mitt Hertas hort/
Som ondyelig sig kan stilla
Från den bästa Statt det har/
Den och Jorden nänsin bar.

9
At du wrångwijs mig skenelar/
Dig min Engel till at see/
Wäste iag så låta see/
Men troo fritt min Hugh han leeter/
Hwar du äst der är min Stäl/
Du har glordt mig till din Trähl.

10
Skulle du så hastige byta
Om ditt Sinne och här qwar/
Lemna dina stadars Fähr/
Med de spala lamben hwista/
Hwilla förja wihan tag/
Men doch en så hårdt som tagh.

10
Männ och kan en Häffbus wijsa/
Dig meer Troheet än Mirtil
Som din egen wara wil/
Hrem kan mehr än iag wäl priffa
Din bå Dygd och Ödyligheet/
Som du äst begäfwat med.

12
Här min Edle Wån Rosette/
Säg mig om ditt Alfwar Ar/
At du ställer dig så twär/
Ney/ iag troor dig en om detta/
Wihan at det är en Grill
Til at pröfwa din Mirtil.

13
Här går tag nu heelt förlagen/
Sorgse wihan rolig Sund/
Längt ifrån din lilla Mund
Ach hwar skal iag taga Wägen
Hwar skal tag doch finna Boot/
För en sådan Hjerteroot.

14
Här Mirtils Ätherwänder/
Sud och Grädät tar öfwerhans/
At han en meer sungen kan/
Han gid bort och wred sin Händer/
Hopade Fahrwål/ Fahrwål/
Ach Rosette äbla Stäl.

Uppå Rosettes Contersey:

N In Wån Apelles Son/ Churwål man säger
(Det och i Samning är) at du slätt ingen wåner.
Då

Och wiffet i din Konst / iag ställer det der hån /
 Dy du en Måstar åst / ja mehr än som gemeen /
 Men doch förlåt mig det at iag någ liffet tråter
 Emot din Meening / när som du dig sielff förmåter /
 At kunna med Pincel med Färga och Färnis /
 En sådan Denligheet / som denna / träffa wiß /
 En ingen Måhlers Hand / hur konstig den och synes /
 Ar nånsin stickelig / den Skönheet som här finnes /
 På denna Aola Nympff / at kunna ställa fram
 Med något Contersei / men låta aff med Skam.
 Andoch fast du här har båd Konst och Nättheet öfswat /
 Det är Gopie Wäret / men iag kan oförtöfswat /
 Den säya om du wilt / och wißa at iag har
 Ett rätt Original aff denna Skönheet klar /
 Ded rätta Belåte / sampt Wäsend / Seed och Sinne /
 Aff denna wackra Siäl / det haswer man at finna /
 Vthi min Siäl och Hug oppå mitt Hierta trycht /
 Hwar det in til min Död skal blifwa oförrycht.

<p> Glad ha tänkt de gamla wåra Ut de Friggas lilla Dreng / Som oss plågar offra sära Med gullpilar mähta strång Uthan sky ha tordt sig wåga Måhlan som han intet säge. 2 En Cupido war så fixer Hwad är Orsac at man töhr Uthan xäck och vthan Böror Dig så Wackert ställa för? </p>	<p> Alla tror iag fara willa / som sig sådan flård inbilla 3 Annat wißa de bedrifster / Som du miz din boga gör At du råkar hwar du systar Tråffar både Ewen och Möör / Mån och kan en Blinder daga / At hantera Pjäl oc Båga. The </p>
--	--

NON EST CÆCUS NEQVE NUDUS SED STURD,

<p style="text-align: center;">4</p> <p> The sig vthi Skogar döllia Och i Marcken hjtt och titt Dem kanstu så snart förföllia Troz den aldr abåsta sthett Den för: lesde Pan betygar / Ut du honom åst fördryger. 5 Fast man sig til skepz begåstve Och på Hafvet far sinkos Så skal du din lilla Bostver / Sinna på en vtan Lookz / </p>	<p> Ja Septimus sielff en slipper När du honom rätt angriper 6 Är det sant som Gilliarn säger Naso den dig kånner grant / Så är dig de kruma wågar / Up til Himmelen och bekant Hwar Jupiter har sådt rōna Ut du så kant Gudar löna. 7 Pluto har oc wål fått smakat </p>
---	--

Hwad din starcke Hand för,
mår/

Honom har du just så råkat /
Ut han Allfogefftergår /
Är det blinda Gåfars Höwa
Sådan Puzer tidi föröfwa.

8
Ut må gör dig ung och wacker
Det will iag wäl hålla med

Men en Blind och Nakot
Stackar/

Phui/det steer dig Orättwed/
Skulle iag dig rätt affmåhla.

Sick du med en StackRätt
pråla.

9

Här kan du din redskap vnder
Oc din omslag full med swijt/
Siöma / döllia / Tijm' och
Stunder /

Wara enom Stackman liffe /
Rätt är at du har fått wingar

En du äst så snabb och fringer
10

Effter du syns mycket wredet
Hörer ingens klag och gråt

Achtar ey huad man dig beder
All wår sinerta leer du at/

Dersför tror iag utan hinder/
Du äst döfwer och ey blinder.

A Cupido här står med Cirklen vthi Handen/
Och gör en rund Figur frifkonstig vthi Sanden/
Det reetar mitt Förnufft at märckla grant oppå
Hwad doch den lilla Skalck här vnder wil förstå/
Kom min Rosette/ kom och sätt tig wiid min siida
Hör på med flit iag skal dig Saken rätt vthtyda/
Och hwad den snelle Pile här bringar oppå Bahn/
Han är min sann så klook rätt som en gamal Man/
I det han aartigt weet of här at'oppenbara /
Hwad en rätt Kiärleet är / och huru den bör wara/
Dendlig

SINE

FINE.

Dendlig vthan Wanck som denna Cirkel-Runi
Sij så Rosette/ så bör och wår Wänfkaps Bund
Öfkrumtat stadig stå och det förvthan Enda/
Ty det wil Cupido dig til en Lårdom sända

Med detta hans Uptåg / och wijsa dig der hän

At älska oophördt mig som din Trogna Wän.

*** **

Om Landt-Leswernes Beröm:

♫ Säll/ ja mehr än säll är den som intet tränger
At föllia Krijget äth / och Lyckan så förhänger

At han får blifwa qwar och plöija Fährns Jord/
Och så i rättan Tjdh/ gå fram till dukat Bord/
Full säll är han förwist i synnerheet at skatta/
När han i fred och roo/ sin Gudztienst kan omfatta/
När han har weckan lång sitt arbet efftergådt/
Må då på Sabbatdag/ Kyrkfolcket fölias åth/
Så den behöfwer en sin Hierne stort at plåga/
Hur' han med åcker må få Guld och peningar åga/
En heller tarfwar han/ at handla öfwer Siöo/
På winst och på förlust/ at få itt stycke Brödh.
Skul han sin egendom på Skiep gå åfwenyra/
Betala Hafwerij/ Tull/ Tolag/ Fracht och Hyra/
Då wohe han intet klok/ när han här lefwakan/
Med litet vthi roo/ som en förnögdor Man.
Och skall han/ tror iag wist/ med dem en gierna byta/
Som dheras måsta Tjdh til Hofwa gå för sljta
En wexla willkor sitt/ moot den sin frjshet haar:
Borsälde för Herra gunst/ som snart en ånda tar/
Och håller intet strek/ lijt som Aprille wäder/
Så styr en Hofbus vp/ och faller åter Ned: r.
Men du min Landeman/ som här i din Endfald boor/
Har en aff nöden at du nöter dijna Skoor/
I Trappor vp och neer/ en daglig stå i fahra/
Från allan Wällfärd din kullstödt och fälter wara/
Dy lyeckan har tigh en/ som Öhrner Paddan gör/
Högt vp i Wädret fört och släpe dig sedan nehr
Så mycket hårdare/ min Wån/ ditt stånd är bätter/
När du wed Jorden blir/ Mund effter Maat- såk rättar
Med

Med ringa åst tillfredz i frifheet dhet förtåhr/
Hwad då i anlez swett/med lust förwettenheet har/
Gjör dina Wänner gott/ dig sielff och goda dagar/
Ibland när du så wilt och dig dhet hålst behagar/
Då åstu rikare/ ån den som mycket har/
Och wed stor hymnogheet är dock en armer Kar.
Lycksalig åstu och/ att tu tig en bemångier/
Med Tråtor och med Twist/ en Domarn effterhenger/
Dett är tin stohra roo/ at du åst skilder från/
Profes och Kåtegång/ som båta ingen grån/
Kanst lefwa oförfölgd och Fredsam allestädes/
Din samwek trygheet gjør/ at du för intet rådes
Så står och här ochi din sällheetz Öfwer man/
Ut du en haar behooff at gå med Hate i Hand/
En båcka halß och Rygg/ en kyssa dese händer/
Den du wåll gierna sågh afhugne båd' sänder.
Fransöfke Compliment/ haar du en göra med/
Sälff skymptat hosligheet på Swenska heeter ded/
För sådant åst i frif/ du har hwad du begärer/
Din söda rikkelig/ som intet tryta lährer/
En när du sofwer sött/ och hwiilar i din fång/
Wållsignar Herren Gud/ din åter och din Ång.
Din affwell wåxer til/ ditt Fiffie aldrig fehlar/
Dy han aff mildan Hand/ dig detta alt meddhelar/
Och skåncker oförskylde. Nu nalkas Tijden åth/
Ut Kornet sküter op och Rog i blomma gått/
På Engen seer man och at Gråset med begynner/
Ut mognas hand för hand/ då han sig strax påminner/
D ij Det

Det han en vndgå kan / at laga wacker til /
Ett lustigt Slotteröhl / dhet kosta hwad det wil.
För mig / jag önske wehl at wara då tilstädes /
At hielpa äta bra / och driicka sammaledes /
På ett gott ymnogt Åhr / rent och alt samma skähl /
Och skänka åter in äth Grannan ett full måhl /
Des raden går omkring / och det så wiida lijder /
Med detta Bond Gallas / at man til sängen strijder /
At sofwa ruset aff / dy arla dager blije /
Då han i Gården op / och på sitt arbet seer.
Han låter hängna in och ränsa sina Engar /
Han syflesätter bra sitt Legosolck och dränger /
Med annat arbet mehr / och drifwer sielf der på /
Til des blije Frukost dagz och tijd til Måltijdz gå.
Moor weet så wäl och nått sin doon i acht at taga /
Och dukar genast op / så ingen har til klaga /
At han nu hafwer fått sin Torst och hunger slecht /
Men Gubben seen för alt / så geer hon til Confect /
Ett samttag och än mehr / hwad kommer of det weder /
At fråga stort der om / det är så Hionlagz seder /
Och lär wäl wiisa sigh / hwad dem emellan sked : /
När Lährsar giör sin Tienst och Barrs öhl blije tilret.
Då töhe wäl Drägen Jöns / med Unicka war Pijga /
Den han för hade fåst / sig samman låta wijsa.
Tänck hwad en rolig dag / tänck hwad en dubbel lust.
Som här på färde är / och tråffar in så liust /
Fast sådant Gåstebod än kommer nog at kosta /
Så låter han igen sin Plogbil intet råsta /

Han

Han plöjjer / hwarfwar / såår / i Jorden risswer bra /
Och seer i Himmelen / hans hierta blifwer glaa /
Når Gud hans hånders wårck med en god åhrs wext löner
Och med Wålsignelse hans Huus och Heem befröner /
Hans Hustru hielper til / år idkesam och snäll /
Som wijsar at hon kan / förstå sitt huushold wål /
Ihr Mannenom en tröst / en hielp / hwar på han trygger /
Sig han förlåta fritt / hon spinner / bakar / brygger /
Och alt hwad nånsin han i huuset skaffar an /
Der taar hon wara på / förspiller ingen gran /
Så Wålsignar Gud / den man som i Gudz fruchtan /
Sin Liffztid bringar hån / vpsöder Barni tuchtan /
Alt dee omkring hans bord / som Alliewister stå /
Och intet något steeg på wrånga wågar gå.
Låth yfswas länge nog / som sitter högst i bråde /
Som söhrer ståth och prål / drar på sig Purpur kålde /
Jag holler den för klof / och lycklig som här neer /
Med mig i mindre stånd / och åch all högfårdh leer /
Förachtar pråd och pracht / som ögonen förblindar /
Kan åga sielfwer sig / och lefwa utan hinder /
För Nitt och aswundz män / kan fly dee synder mång
Som wihi stora Slott / och Städer gå i Swång.
Hålst när han wihi dygd / och redlighett sig öfwar /
Aff Hiertat dyrckar Gud / sin Nasta ey bedröfwar /
Sitt samweet håller reen / vprichtig mot hwar Man /
Alt sielfwa Himmelen hans ofskuld wittna kan.
O wåhl år dig ! du kant / når det begynner lijda /
Medett frjmodigt mod / din sidsta stund asbida /
Fast tryggare ån den / som uti mång Land /
Hoos alkom känder / mån / sig sielf år obekant !

Proposition Den. 18 Decemb. Åhr/1672.

då Styrmanskapet drog upp Carl den Elfte
öfver Sverige.

Här gå i Swenska Männ på Lager wall och stråfwen
Med Koret vthi Lää och Fockan vppå ståfwen.
Wij ha nu legat bij och drifwit länge nog/
I omsorg och besvär/ ale seen Carl Gustaff doog/
Wår Styrman och försvar/ vthi wår största sakra/
Doch Gudi wari los/ som täcktes oss bewara/
Och låt i kortan Tjäd/ all störning öfver gå/
Så at wij her till dag i temlig wålmacht ståå.
Men när wij rätt för vth/ och rundt omkring oss ståå
Hwad fara förestår; Så är oss bäst atråå/
Det Rohret sleppes löst/ och Seglen hisses op/
Så skuter Skeppet fore/ och winner bättre läpp.
Här är Carl Gustaffs Son/ han weet wårt Skepp at styra/
På honom må wij fritt och säkert eswentyra/
Han weet om wårt Compass/ om Passort båg oc lod
Landkjenning och bestick/ högd/ inlopp/ Ebb och flod;
Han weet på hwilken boog i denna tjäd och sakra/
Wij rådligst må gom gå/ at wij må trygge wara/
För klippor och för Sand/ för Bråning/ och Besvär
Som förr och achtar vth/ om styr och Baa. bord är
Han skal med Herrans hielp oss så igenom föra
At honom wij nåst Gud med tjäden prjisa böra!
Wij mins hans Herr Jar ån/ som Sonen brås vppå/
Han förde intet sködt/ han sätte ingen Råå/
För storm och för Orcan; Ey kunde Siu tillika/
För må hans tappre mod för dem ett streck at wijka/

Han hölt sin Boog och fart in till sin sidsta dag/
Med Segel op i Topp och vppå hwarie stagh!
Der mången stång och mast aff dem emoot ofß foro/
Sick brätt wißt öfwer bord? så många som dee woro
Som stembde på ofß an/ enär dem blef förknapt/
Så drågde dee i Lää och måste gifwa tapr.
Han wißte vthi tijdh at skiöta kiöhl och wränger/
Stitt öfwerlopp och hud/ at fästa mast och stänger/
Med want och med Bardun/ med hufwudtag och stag/
At sättia alt i stick och hålla vthi Laag/
Han wißte hwar vthi wår Segellas berodde/
War med i kortan tijdh/ han sådan framgång nådde/
Så at den sår la Verld/ hans Klook och tapperheet/
Med vnder och Beröm ey nogsampt priffa weet.
Han lembnade sitt Skepp/ när han sitt Hufwud lade
Fast Kikkare föröckt / än han dhet funnit hade/
Med redskap Tåg och träs/ med kabblar swår och låt
Sampt Skansföhr. Segel nytt och blekande Bonnet/
Derföre om wi nu och skohle säkre fahra
Så måste Carl til Kohrs och sielswer Styrman wara;
Ey är wårt bästa råd/ at lifta honom til
Det han wårt Styrmanfkap vppå sig taga wil.
Han fyller sina Åhr med skickelighet och Gåfwor/
Med Wißdom och Förstånd/ Natursens bästa håfwor/
Ey hoppas wi förwift/ at han i detta kall/
Ofß wißlig förestå och liflig styr skal/
Med honom håppas wi/ wår Segel snart at breda/
Och brasa lofwart op/ han skal ofß leden leda/
Kåte vth och för tu skiödt/ med Seglen full och trind/
Wår rätta Gosa fram/ för Strömmen och för Wind.

Wij håppas at han skal så råda i wårt bästa/
At wij med styrstel hans en tarswa boglin såsta/
En såttia halßen til en/ skärpa sköt och råå/
Och aldrig något strek uthaff wår kofa gåå.
För länge Gud hans Liff och låten lycklig lefwa/
Och aldrig trängia til/ at låta segel reefwa/
För hastig ijhl och storm en slåppa sköt och fall/
För någor handa nöd och i hans höga Kall!

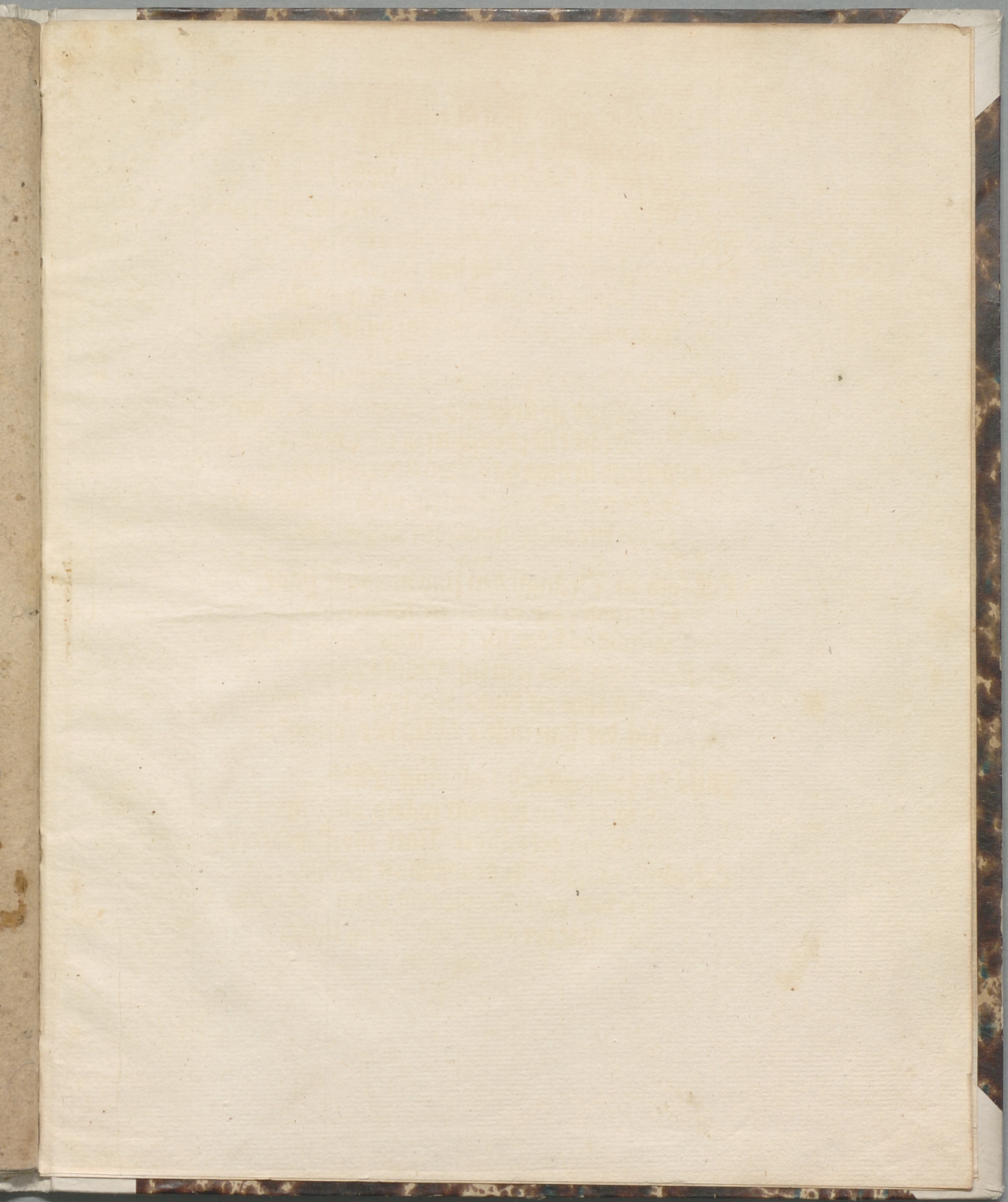
Joh. 47. Cap:

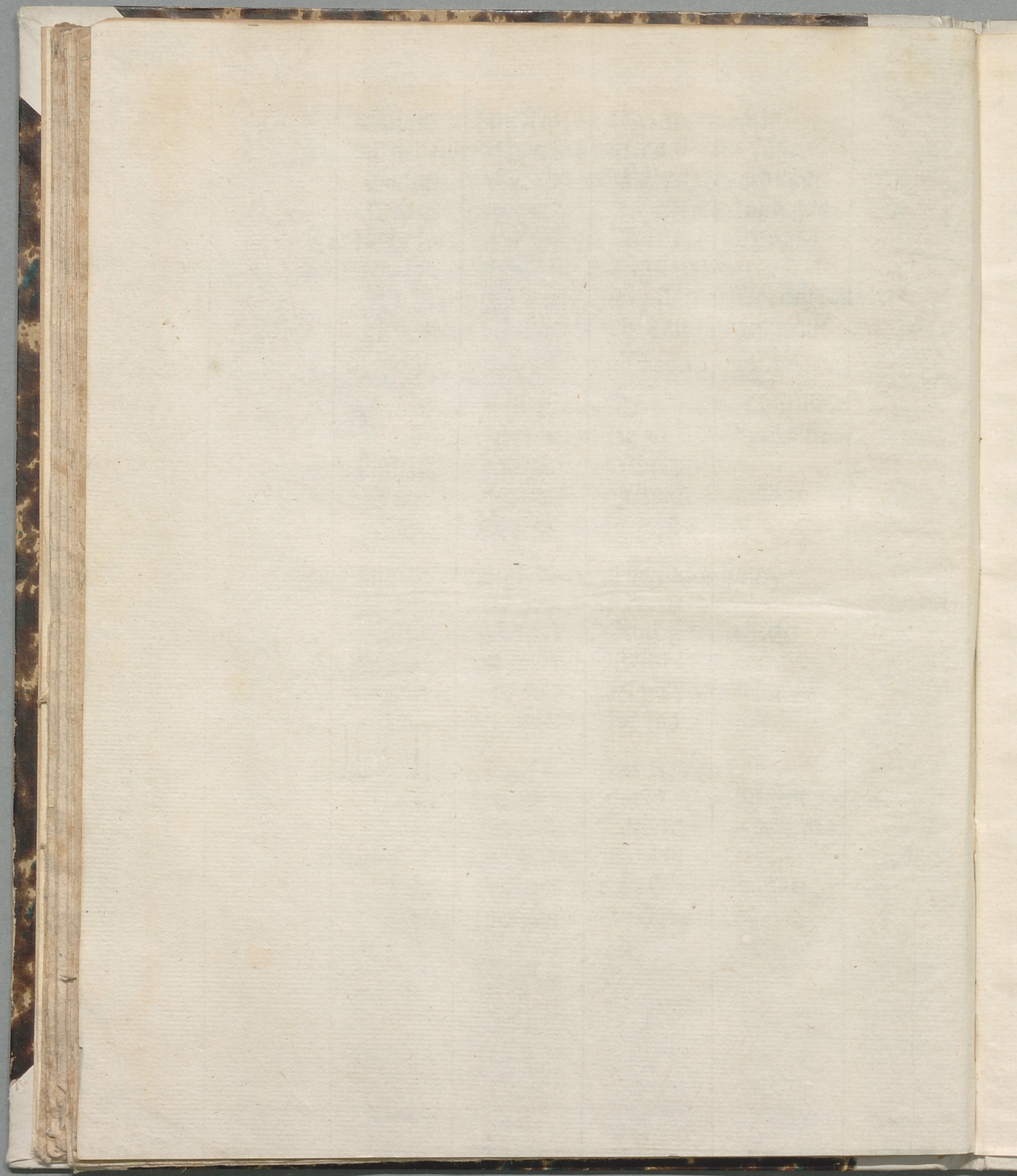
Mest en en Menniska som redligh ähr/
Alltid af strijd och Nijt ansåchtat blifwa.
Måst icke densom sig til Dygdwill gifwa/
Sin Liffstijd bringa hän/ med stort beswär/
Kått som en dage karl sig swårt skal föda/
Och i sitt anlez swett/ sin dagar öda;

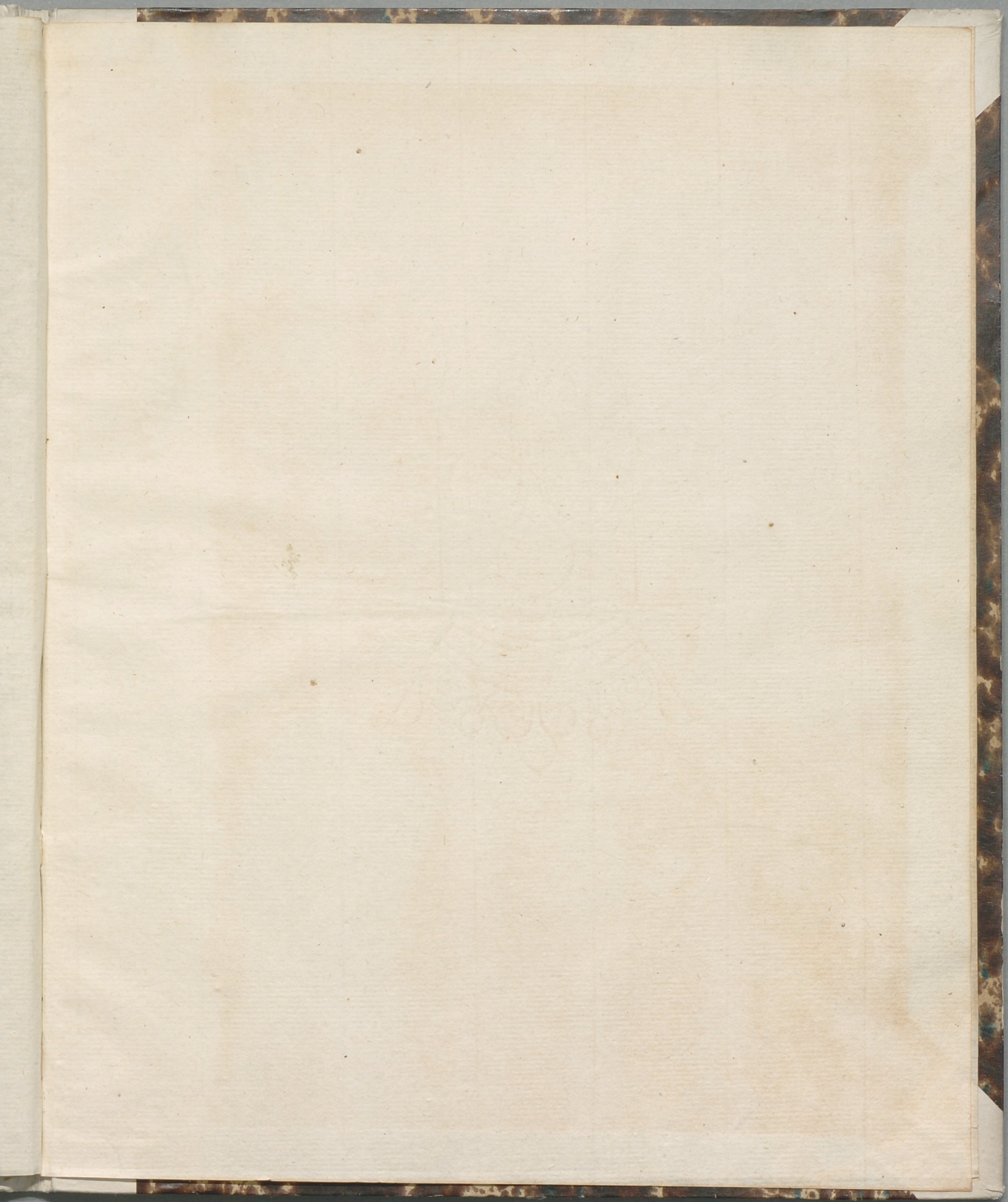
Lijl som en Drångh den sigh betingat haar,
Ett swårt ett arbeit at förretta
Åstundar högt för Solens starcka heeta
En skugga der han seen sig Hwijlo taar,
Och som en daga Karl på Natten biidar,
På det han måtte få sin roo omsjider,

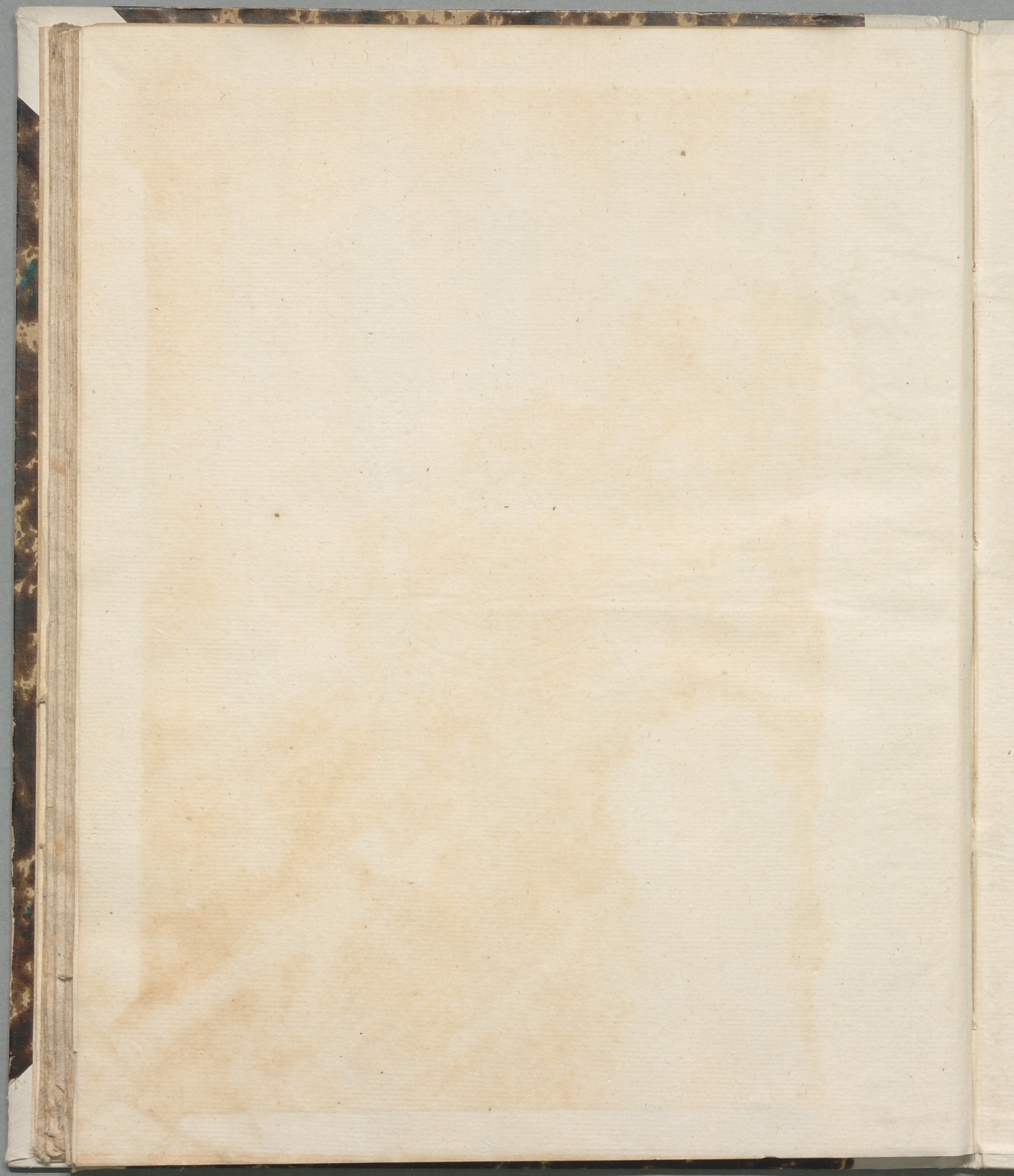
Altså så hafwer iagh i all minn Tijdh,
Eg med en hårdan wårld alt jempt fått plåga/
Ja mång bedröfwet Natt most wedertaga
Och alltid långtat At den skillias wiidh/
Til des omsjider nu mig Gud behagat/
Förlostat der ifrån och till sig tagit.

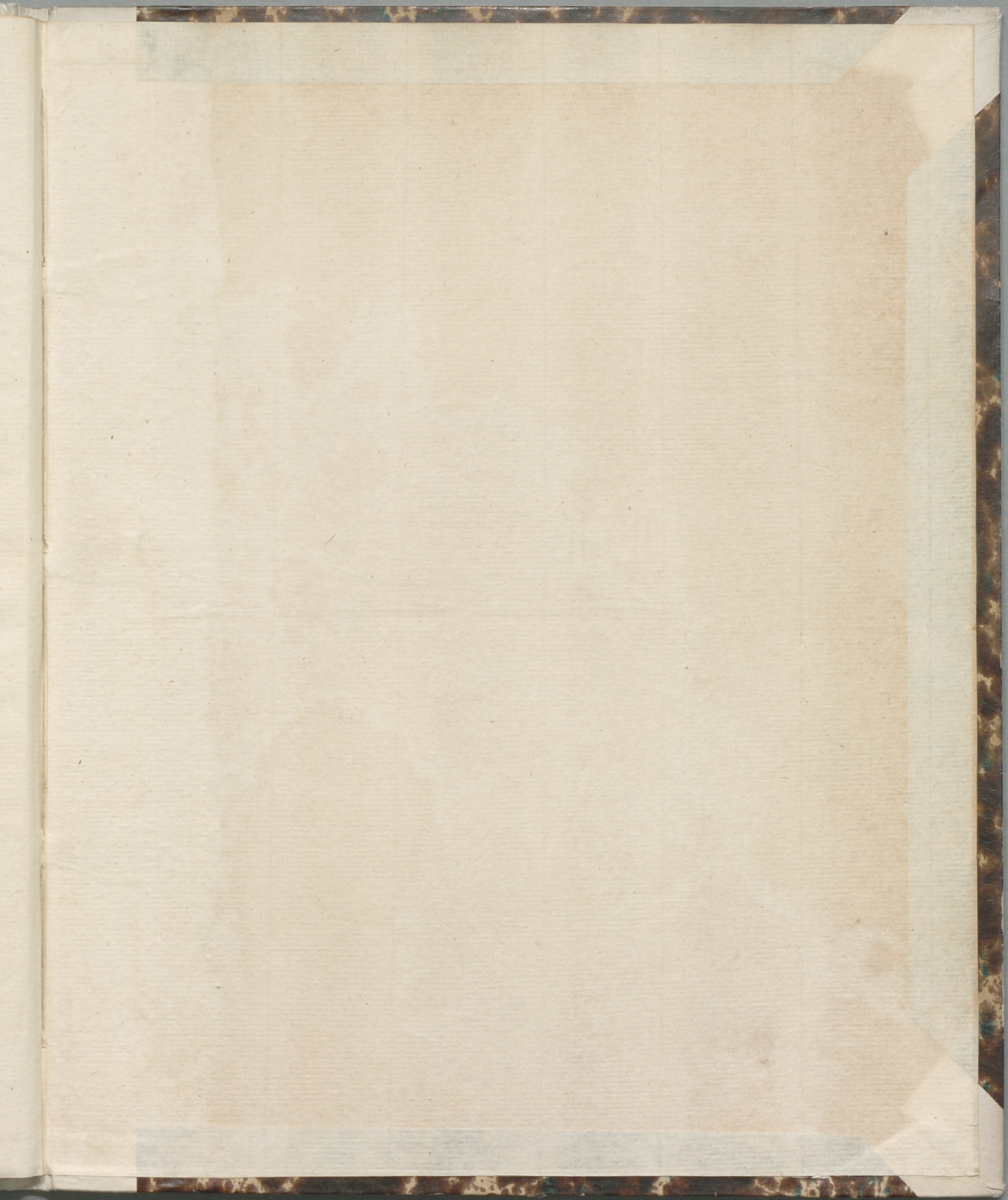

www.books2ebooks.eu